პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კომუნისტური პარტიის (ბ) ცენტრ. კომიტეტის, თბილისის კომიტეტის — და — საქართველოს ბუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის ორგანო

რედაქცია თბილისი, რუსთაველის პრ. № 16, მეორე სართული

რედაქციაში საქმეზე მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე დღის 11 საათიდან 3 საათამდე და საღამოს 6 საათიდან 11 საათამდე.

ტელეფ. რედაქტორის . . . 14-76
რედაქტორის მოადგ. 23—17
მდივნის . . . . . 10—58
მახეური განყოფილ. 22—44

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პრ. № 34 ტელეფონი № 8—81.

ხელისმოწერის ფასი
1 თვით 1 მანეთი
1 წლით—12 მან.
უცხოეთში
1 თვით—3 მანეთი

გაზეთის მიუღებლობის შემთხვევაში დარეკეთ ტელ. № 17—55

განცხადების ფასი
საქართველოს ფარგლებში: ნონპარელის სტრიქონის ტექსტის, პოლოსში—1 მ. 50 კ., ტექსტის შიგნით—3 მ.; სამკლოვიარო განცხადების დაბეჭდვა—25—35 მ. განცხადებები მიიღება თბილისში მხოლოდ „კომუნისტი“-ს მთ. კანტორაში (რუსთაველის პრ. № 34) 15 საათამდე სათამდე. პროვინციაში —ფოსტა-ტელეგრაფის დაწესებულებებში (სოგაზეთო ბიუროებში). განცხადებები ტელეფონის სამუალებით არ მიიღება.

დღის წესრიგში

— ეკონომიური თავდაუსხმელობის პაქტის საბჭოთა პროექტის განხილვა უენევაში.
— კუნძულ კიპროსზე აჯანყება ძლიერდება.
— ინგლისის მუნიციპალურ არჩევნებზე კონსერვატორების გამარჯვება.

პარასკევი, 6 ნოემბერი 1931 წ. ყოველდღიური გაზეთი № 256 (3211) ფასი 5 კაპ.

საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის ოქტომბრის პლენუმის შედეგების და საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის, აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო ცენტრალური კომიტეტის 31 ოქტომბრის დადგენილების დამუშავების წესის შესახებ

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კავშირის უჯრედების გაერთიანებული სხდომები, რომლებზედაც დაისვას მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შესახებ. საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო, — აუცილებელ საჭიროდ სცნობს:

ჩატარებულ იქნას აღნიშნულ გადაწყვეტილებათა ფართო მასიური დამუშავება ყველა პარტიულ და კომკავშირულ ორგანიზაციებში, მუშების, კოლმეურნეთა, ღარიბ და საშუალო გლეხების მასიურ კრებებზე.

საკ. კ. პ. (ბ) გადაწყვეტილებათა განხილვას და დამუშავებას თან უნდა სდევდეს კონკრეტულ ამოცანების და ღონისძიებათა დასახვა აღნიშნულ გადაწყვეტილებათა გასაბატონებლად საწარმოებში, საამქროებში, საბჭოთა მეურნეობებში, კოლმეურნეობებში, სოფლად, კოოპერაციაში, ტრანსპორტზე და სხვ.

ცენტრალური კომიტეტი ამყარებს დამუშავების შემდეგ წესს:

1) 8 ნოემბრის მოწვეულ იქნას საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის აქტივის საერთო-საქალაქო კრება, რომელზედაც დაისვას მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) პლენუმის შედეგების შესახებ და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებანი საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო.

2) თბილისში 9-10 ნოემბერს ჩატარებულ იქნას კ. პ. (ბ) და ა. ლ. კომკავშირის უჯრედების ბიუროების, მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკების, საბჭოთა მოსამსახურეების, ასევე ქალთა განყოფილებების მუშაკების ფართო აქტივის კრებები, რომლებზედაც დაისვას მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შესახებ. საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო, — აუცილებელ საჭიროდ სცნობს:

ჩატარებულ იქნას აღნიშნულ გადაწყვეტილებათა ფართო მასიური დამუშავება ყველა პარტიულ და კომკავშირულ ორგანიზაციებში, მუშების, კოლმეურნეთა, ღარიბ და საშუალო გლეხების მასიურ კრებებზე.

3. 11-12 ნოემბერს იმავე კრებებზე ჩატარდეს მოხსენებები საკ. კ. პ. (ბ) ოქტომბრის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შესახებ.

წინადადება მიეცეს საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტს უზრუველჰყოს კრებები კვალიფიციური მომხსენებლებით.

4. 9-დან 15 ნოემბრამდე საქართველოს ყველა რაიონებში ჩატარდეს ქალაქის და რაიონის პარტაქტივის კრებები, რომლებზეც დაისვას მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის შედეგების შესახებ და საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის გადაწყვეტილებანი საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო.

5. წინადადება მიეცეს ცენტრალური კომიტეტის კულტურისა და პროპაგანდის და საორგანიზაციო-საინსტრუქტორო განყოფილებებს დაავალონ პარტაქტივის სხდომათა დღეები თითეული რაიონისათვის და უზრუველჰყონ ისინი მომხსენებლებით.

6. წინადადება მიეცეს საქართველოს კ. პ. (ბ) ყველა საოლქო კომიტეტებს, საქალაქო კომიტეტებს და რაიონულ კომიტეტებს უზრუველჰყონ საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის აღნიშნულ გადაწყვეტილებათა დამუშავება მუშების, კოლმეურნეების და სხვათა მასიურ კრებებზე.

8. წინადადება მიეცეს გაზეთებს: „კომუნისტს“, „ბუშა“-ს „კოლექტივიზაცია“-ს „ახალგაზრდა კომუნისტს“ და ყველა რაიონულ გაზეთებს ჩაატარონ ალნიშნულ გადაწყვეტილებათა ფართო და სისტემატიური განხილვა და პოპულარიზაცია.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი სცნობს, რომ აღნიშნული გადაწყვეტილებათა დამუშავება ბოლშევიკური თვითკრიტიკის საფუძველზე უნდა ჩატარდეს პარტიის გენერალური ხაზის განხორციელების და ცენტრალური კომიტეტის და საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის ლენინური ხელმძღვანელობის გარშემო პარტიული მასის შემდგომი იდეურ - პოლიტიკური და ორგანიზაციული დარაზმვის ნიშნით.

საქ. კ. პ. (ბ) ცეკას მდივანი მელაძე

საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის სამდივნოს 1931 წლის 5 ნოემბრის დადგენილება

1. საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო, საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილების დასამუშავებლად 8 ნოემბერს მოწვეულ იქნას საერთო საქალაქო აქტივი.

2. 9 და 10 ნოემბერს მოწვეულ იქნას პარტუჯრედების რიგს გარეშე კრებები, რომელზედაც დაისვას მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შესახებ.

3. საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის პლენუმის დადგენილების დასამუშავებლად 12 და 13 ნოემბერს მოწვეულ იქნას პარტაქტივის რაიონული კრებები.

4. მორიგ პარტდღეს, 15 ნოემბერს, ყველა უჯრედებში დაისვას მოხსენებები საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის პლენუმის შედეგების შესახებ.

5. თბილისის კომიტეტის აგიტაციისა და მასიური მუშაობის განყოფილებამ გაანაწი მომხსენებლები რაიონებს შორის და საბჭოთა ფართო აქტივის რაიონული კრებები.

საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის მდივანი ფანცულაია

ჩამოვგლიჯოთ ნიღაბი ანტი-საბჭოთა პროვოკატორებს

იაპონიის მხედრობა განუწყვეტლად გააფართოებს სამხედრო ოკუპაციის ზონის გაფართოებას მანჯურიაში. ის გეგმები, რომლებსაც ამუშავებენ და აზუსტებენ გენერალურ შტაბში, ეხლა სრულდება.

მანჯურიაში განუწყვეტლივ იგზავნება იაპონიის ჯარი, საიდუმლო პოლიციის აგენტები, უანდარმები, პოლიციელები და ჯაშუშები გამდიდრების მაძიებლები. მანჯურიის ოკუპაცია აქედან გამომდინარე ყველა შედეგებით წარმოადგენს ჭეშმარიტად საზიზღარი ძალმომრეობის, პროვოკაციის და მასიური მკვლელობის ჯაჭვს, იმპერიალისტური პოლიტიკის ტიპიურ ნიშუშს.

მანჯურიის ოკუპაცია არ წარმოადგენს ადგილობრივი მნიშვნელობის ამბავს, რადგანც ამას გვიხატავს კაპიტალისტური პრესა განსაკუთრებით თავგამოდებით ამერიკის, საფრანგეთის და ინგლისის პრესა. ეს პრესა იცავს იმ თვალსაზრისს, რომ მანჯურიის ამბები ადგილობრივი ხასიათი აქვთ. ამ პრეტენზიის ამოცანას შეადგენს დღევანდელ მანჯურიის ოკუპაციის ჟანრული ხასიათი, რათა უფრო ადვილად და დამშვიდებით წაუბერის თოკი ყელში თავის კოლონიებს აზიაში, ამერიკაში და აფრიკაში.

მხოლოდ ვირების ეგრეთწოდებული ბურჟუაზიული საზოგადოებრივებიდან შეიძლება მოეჩვენოს, რომ ისინი მოაზრებენენ დაუმალონ მშრომელთა საზოგადოებრივ აზრს მანჯურიის ამბების ბეშმარიტი ხასიათი, რომელთაც უდიდესი საერთაშორისო მნიშვნელობა აქვთ.

ბრძოლა მანჯურიისათვის მჭიდროდ არის დაკავშირებული იმპერიალისტების ბრძოლასთან მეგემონიისათვის წყნარ ოკეანეზე. ამ ბრძოლის მთავარ მონაწილეებს წარმოადგენენ ჩრ. - ამერ. შეერთებული შტატები, დიდი ბრიტანეთი და იაპონია. ბრძოლას საფუძვლად უდევს იმპერიალისტების მიზნრაფება მსოფლიოს ხელახალი განაწილებისაკენ, ბრძოლას შეეძინისათვის წყნარ ოკეანეს ბასენში მსოფლიო ხასიათი აქვს და იგი აუცილებლად არის დაკავშირებული ახალი მსოფლიო ომისა - ყველის მომზადებასთან. ეს გარემოება, კერძოდ, საბაბს აძლევს საფრანგეთის იმპერიალისტებს გამოიჩინოს დიდი დაინტერესება წყნარ ოკეანესთან ბრძოლაში, რომელიც წარმოადგენს მსოფლიოს ხელახალი დაყოფისათვის ბრძოლის ნაწილს.

იაპონიის იმპერიალიზმის აგრესიული მხედრობა არ განსხვავდება ჩინეთით; იაპონიის იმპერიალისტები მიისწრაფიან არა მარტო „დიდ“, არამედ „უდიდეს იაპონიისაკენ“, რომელიც უნდა შეიცავდეს ფილიპინის კუნძულებს, მალაის არხიპელაგს, გუამს, ტაიტს, სამოას და ავსტრალიას. იაპონიის ყოფილ პრემიერ - მინისტრის, იაპონიის იმპერიალიზმის ცნობილი სულისჩამდგმელის ბარონ ტანაკის მოხსენებაში, რომელიც ეხებოდა იაპონიის პოლიტიკის ამოცანებს მანჯურიასა და მონღოლეთში, ვპოულობთ იაპონიის იმპერიალისტური ექსპანსიის ყველა ამ ობიექტების ზუსტად ჩამოთვლას.

„სამი ალმასაგელთის პროვინცია—ვაიომუნღოში ჩვენ მოხსენებაში — წარმოადგენს პოლიტიკურად უეჭველ ლაჯს შორეულ აღმოსავლეთში. თავდაცვის მოსაზრებით იაპონიამ უნდა მოიპოვოს თავისი დაბრკოლებანი აღმოსავლეთ აზიაში „სისხლისა და რკინის“ პოლიტიკის გატარების საშუალებით. მაგრამ ამ პოლიტიკის გატარებით ჩვენ პირისპირ წარმდგარი აღმოვჩნდებით შეერთებული შტატების წინაშე... იმისათვის, რომ დავიპყროთ მანჯურია, ჩვენ უნდა უნდა დავიპყროთ მანჯურია და მონღოლეთი... ეს არა მარტო ძვირფასის თვით ჩინეთის სამრეწველო განვითარებას, არამედ ევროპის სახელმწიფოებს წაართმევს ოქროს შეჭრის საშუალებას“.

იაპონის იმპერიალისტები ცდილობენ „დასაბუთონ“ ეს პოლიტიკა თავიანთ მოქალაქეების სიცოცხლისა და ქონების დაცვის ვერსიით ჩინეთსა და მანჯურიაში. მიუხედავად ამ ვერსიის აშკარა თვალთმაქცური ხასიათისა, მან მაინც იოანშაში ერთგვარი რწმენა, როგორც არაუშავნებს ერთა ლიგასა და კელოგისტური საზოგადოებრივი აზრის წინაშე. მაგრამ ამუამად ეს ვეღარავინ საბოლოოდ ამოწურულია. იაპონიის იმპერიალისტები ეხასიათებენ ახალი მიზეზი ოკუპაციის ზონის შემდგომი გაფართოების განსამართლებლად „წმინდი საფრთხის“ სახით, რაც ვითომ იბრძვიან ჩრდილოეთიდან. ეს ვერანაირ უფრო ხელსაყრელ პირობებს კოლექტივიზაციის წარმატებით გატარებისათვის. ორივე შემთხვევაში, როგორც პურის დამზადების, ისე კოლექტივიზაციის დარეში, ადგილი ჰქონდა პარტიული ხაზის უხეშად დამახინჯებებს, რაც ნიშნავს გადამხირჭვებას გლეხურ საკითხში. ეს შეცდომები არა თუ დაუშვა ხელმძღვანელობამ რესპუბლიკებში, განსაკუთრებით საქართველოში, და ამიერ - კავკასიის პარტიულ ხელმძღვანელობამ, არამედ ვერ გამოვასწორეთ საკმაო სიჩქარით თვით იმის შემდეგაც, რაც მივიღეთ კატეგორიული გაფრთხილება პარტიის ბელადისაგან.

დიდ შეცდომებს, რომელნიც ამახინჯებენ საკავშირო კომპარტიის (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დირექტივებს, ჰქონდა ადგილი ამიერ - კავკასიის პარტხელმძღვანელობის მხრივ ამიერ - კავკასიის ფედერაციის მშენებლობის, მისი სამეურნეო ბაზის განმტკიცების პროცესში, რომელიც სრულიადაც არ გულისხმობდა, ხელნებული დირექტივების ფაქტისაზრისით, ნაციონალური რესპუბლიკების ფართო დამოუკიდებლობის და სამეურნეო ინიციატივის გაშლის უარისყოფას და აღკვეთას, არამედ სახავდა მათ მის აუცილებელ პირობათ. საკავშირო კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის 1929 წლის დირექტივაში ამიერ - კავკასიის საოლქო კომიტეტის შემდგომი მუშაობის შესახებ, ნათქვამი იყო შემდეგი: „ამიერ - კავკასიის ფედერაციის ორგანოების ხელმძღვანელი როლის გაძლიერება ნაციონალური რესპუბლიკების მიმართ უნდა მიმდინარეობდეს ამიერ - კავკასიის ფედერაციაში შემავალ ნაციონალური რესპუბლიკების ფართო თვითმოქმედების და სამეურნეო ინიციატივის გაშლასთან ერთად“. და მივიღეთ ის, რომ „ამიერ - კავკასიის სამხარეო კომიტეტმა — როგორც ნათქვამია საკავშირო კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის 31 ოქტომბრის დადგენილებაში — დაუშვა მეტის მეტი ცენტრალიზაცია ამიერ - კავკასიის ფედერაციის სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის ხელმძღვანელობაში, რამაც გამოიწვია მთელ რიგ დარგებში რესპუბლიკური ორგანოების გაუპირატესება“. აქ არის შეცდომა არა მარტო ამიერ - კავკასიის პარტხელმძღვანელობის, არამედ

საქართველოს ლიტ

ლოზუნგები ოქტომბრის მე-14 წლისთავისათვის

1. გაუმარჯოს ოქტომბრის მე-14 წლის თავს, გაუმარჯოს მომავალ მსოფლიო ოქტომბერს.

2. ყველა ქვეყნის მუშებო და მუშა - ქალებო, კოლონიების მშრომელნო და ჩაგრულნო, უფრო მაღლა ასწიეთ ლენინის დროშა ოქტომბრის რევოლიუციის მე-14 წლისთავის დღეს.

3. მთელი ქვეყნის პროლეტარებო და დაჩაგრულნო ხალხნო, უფრო ძლიერ დაბეტონ ძირმომპალ კაპიტალიზმს, უფრო ძლიერ გააჩაღეთ ბრძოლა პროლეტარიატის დიქტატურისათვის, გაუმარჯოს კომინტერნს — მსოფლიო პროლეტარული რევოლიუციის მებრძოლ შტაბს.

4. მხოლოდ კაპიტალიზმის მოსპობა და სოციალიზმის გამარჯვება იხსნის მუშათა კლასს კრიზისისა, უმუშევრობისა და სიღატაკისაგან. ძირს კაპიტალიზმი, გაუმარჯოს სოციალიზმს.

5. კრიზისი კაპიტალისტურ ქვეყნებში სიმწიფის უკიდეს რამდენიმე ათეულ მილიონ უმუშევარს. საბჭოთა კავშირში მოსპობილია უმუშევრობა და განუწყვეტლივ დაფცხოთ კულაკებს და წამგზეპრებს — პარტის დამზადების დეზორგანიზატორებს, არც ერთი ცენტნერი პური კერძო ვაჭარს. შევაკრულოთ პარტის დამზადების გეგმა.

6. საპარიზიო ბანკები გამომწყვდეულ კაპიტალის ტუვეებს — ფაშისტური ტერორის მსხვერპლთ - კლასობრივ ძმებს — საბჭოთა კავშირის მუშათა პროლეტარიატის სალამი.

7. იმპერიალისტები აწყობენ საბჭოთა კავშირის ეკონომიურ ბლოკადას. ისინი ამზადებენ ახალ ომს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. ყველა ქვეყნის პროლეტარები დაიცავით საბჭოთა კავშირი მსოფლიო პროლეტარიატის სამშობლო, გაუმარჯოს ყველა ქვეყნის მუშათა რევოლუციონერ პარტიას იმპერიალისტების წინააღმდეგ.

8. ყველა ქვეყნის პროლეტარებო, მეორე ინტერნაციონალო — კაპიტალიზმის უკანასკნელი დასაყრდნობია. თავდედ ნო ბერნესა სოციალ - დემოკრატის ბელადები და მათი „მემარცხენე“ აგენტურა, დაორზ-დეს ლენინური კომუნისტური ინტერნაციონალის დროშების ქვეშ.

9. იაპონიის, ევროპის და ამერიკის იმპერიალისტები ანხორციელებენ ჩინეთის დაყოფის და ჩინეთის რევოლიუციის ჩახშობის პოლიტიკას. მთელი მსოფლიოს პროლეტარებო, დაიცავით ჩინეთის რევოლიუცია, გაუმარჯოს რევოლიუციას ჩინეთში, ძირს იმპერიალიზმი.

10 გაუმარჯოს ჩინეთის საბჭოებს და გმირულ წითელარმიას.

11. მხოლოდ საბჭოთა ხელისუფლებას შეუძლია იხსნას ქვეყანა ომებისა და იმპერიალიზმისაგან. ძირს ომის ცეცხლის დამნებთ იმპერიალისტები და სოციალ - დემოკრატია, გაუმარჯოს საბჭოთა ხელისუფლებას მთელ მსოფლიოში.

12. მხოლოდ საბჭოთა კავშირი წარმოადგენს მშვიდობიანობის ნამდვილ მტკიცე ბურჯს. გაუმარჯოს საბჭოთა სამშვიდობო პოლიტიკას.

13. კაპიტალიზმის ქვეყნებში იზრდება გაფიცვების ტალღა, ძლიერდება უმუშევართა მოძრაობა, იზრდება რევოლიუციონური მოძრაობის ახალი აზვირთება. ყველა ქვეყნის პროლეტარებო, შეამხედროთ ერთა ლიგის იმპერიალისტური პარტიების წინააღმდეგ.

14. გაუმარჯოს საბჭოთა კავშირის წითელარმიას — სოციალისტური მშენებლობის უკადისო დამცველს. საბჭოთა კავშირში მოსპობილია უმუშევრობა და განუწყვეტლივ დაფცხოთ კულაკებს და წამგზეპრებს — პარტის დამზადების დეზორგანიზატორებს, არც ერთი ცენტნერი პური კერძო ვაჭარს. შევაკრულოთ პარტის დამზადების გეგმა.

15. ხუთწლიანი გეგმის წარმატება — საშინელი ლიკვიდაცია მსოფლიო კაპიტალიზმისათვის, დღვამთავრით გამარჯვებით ხუთწლიანის გეგმა ოთხ წელიწადში.

16. დაეცქიროთ და გავუხსრით უმოკლეს ვადაში ტეხნიკური მხრით მოწინავე კაპიტალისტურ ქვეყნებს. გაუმარჯოს ბოლშევიკურ ტემპებს.

17. ტეხნიკა რეკონსტრუქციის პირიდან ყველაფერს ხუვეტს. გაუმარჯოს ბოლშევიკურ ბრძოლას ტეხნიკის დაუფლებისათვის.

18. შევამოწმოთ მუშათა საწარმოო-ტეხნიკური კვალიფიკაცია, მოვამზადოთ ახალი სპეციალისტები მუშათა კლასის წრიდან.

19. მეტალურგიის მუშებო, განამტკიცეთ ფოლადთა და თუჯთა სოციალისტური ინდუსტრიის სიმძლავრე; ბოლშევიკური ტემპებით მაღვიეთ გამარჯვებით ფრონტისათვის დიად პრძოლებში.

20. სალამი დონბასის მუშებს, რომლებიც განუწყვეტლივ ადიდებენ ქვა-ნახშირის ამოღებას. ქვა-ნახშირის რაიონების მუშებო, მიბაძეთ დონბასის მაგალითს.

21. რკინის გზის მუშებო, წინ გაუპირველებს ლიკვიდაციას და მოძრაობის გაუმჯობესებისათვის, რკინისგზური დისციპლინის დანერგვისათვის, ტრანსპორტის სრული წარმატებისათვის.

22. დაუდგრეობის, ბიუროკრატიზმის და ბურჟუაზის წინააღმდეგ უღმობელი ბრძოლით მივალწევთ ვადამწყვეტ წარმატებას ტრანსპორტის მუშაობაში.

23. ბოლშევიკური სალამი დამკვრელებს, მოწინავე მებრძოლო სოციალიზმის საქმისათვის. გაუმარჯოს სოციალისტურ შეჯიბრებას.

24. სარცხვილი სოციალისტური მშენებლობის დეზერტირებს, მოხეტიალეებს, წამგზავრებს და სამუშაო დღის გამცდენებს. გაუმარჯოს პროლეტარულ დისციპლინას მრეწველობაში, ტრანსპორტზე და სოფლის მეურნეობაში.

25. კოლმეურნეობათა ორგანიზაციული — სამეურნეო განმტკიცებით ახალ საფეხურზე ავიყვანოთ საკოლმეურნეო მოძრაობა და მივაპოთ კულაკობა, როგორც კლასი, გაუმარჯოს კოლმეურნე გლეხობას — საბჭოთა ხელისუფლების მტკიც დასაყრდენობა. გაუმარჯოს მუშებისა და გლეხების კავშირ, რომელიც აწყობენ და ამტკიცებენ კოლმეურნეობებს.

26. ბრძოლა პურისათვის — სოციალიზმისათვის ბრძოლაა, უფრო მაგრად დავცხოთ კულაკებს და წამგზეპრებს — პურის დამზადების დეზორგანიზატორებს, არც ერთი ცენტნერი პური კერძო ვაჭარს. შევაკრულოთ პურის დამზადების გეგმა.

27. განვავითაროთ საქალაქო მეურნეობა. გავაუმჯობესოთ მშრომელთა ყოფაცხოვრება. გადავაქციოთ ქალები კულტურულ და სამეურნეო მხრით განვითარებულ პროლეტარულ ცენტრებად.

28. პროფკავშირებო, უფრო ახლოს მასებთან, სამშრომლოსა ბრძოლაში და ჯგუფთან.

29. წვრილბურჟუაზიული გათანაბრების მოსპობით, სატარიფო სისტემის გარდაქმნით და სამეურნეო ანგარიშის დანერგვით უზრუველვყოთ შრომის ნაყოფიერების ძლევრი გადიდება.

30. გადავაქციოთ სასადილოები კვების სანიმუშო სამქროდ, გავაუმჯობესოთ საზოგადოებრივი კვება.

31. დავამთავროთ კოოპერაციის მუშაობის გარდაქმნა პირით წარმოებისაკენ; გავუმალოთ საბჭოთა ვაჭრობა და გავაუმჯობესოთ მუშათა მომარაგება.

32. ჩავაბათ შუშათა და კოლმეურნეთა მილიონები სახელმწიფოს მართვა - გაგებაში, აღმოვფხვრათ ბიუროკრატიზმის ნაშთები სახელმწიფო აპარატებიდან.

33. უფრო მაღლა ავსწიოთ მარქსისტულ-ლენინური თეორიის დროშა, გამოვიყენოთ მეცნიერება და კულტურის ყველა მიღწევები გამლიერ სოციალისტური შეტევისათვის.

34. ქვეყანაში, რომელიც სოციალისტურ ბერიოდში შევიდა, არც ერთი წერა-კითხვის უცოდინარი არ უნდა იყვეს. გადავაქციოთ საბჭოთა კავშირი ისეთ ქვეყნად, სადაც ყველას ეცოდინება წერა - კითხვა.

35. კომუნისტური აღზრდის სკოლისა და პოლიტეხნიკური განათლებისათვის. განვაორგანიზეულოთ საყოველთაო შედწყნარებელი და უსწრაფესად გადავხსნათ ახალი სწავლებანი — მოვამზადოთ აქტიური შეგნებული მებრძოლი სოციალიზმისათვის.

36. ლენინური ნაციონალური პოლიტიკისათვის — საბჭოთა კავშირის ყველა ეროვნების მშრომელთა ერთობისა და ძმობისათვის.

37. ოქტომბრის რევოლიუციამ მონობიდან გაათავისუფლა მუშა და გლეხი ქალი. გავაძლიერთ მშრომელ ქალთა ორგანიზაციები ჩვენი ქვეყნის საზოგადოებრივ და სახელმწიფო ცხოვრებაში.

38. კომკავშირელებო, მოწინავე რიგებში იბრძოლეთ სოციალიზმისათვის, ინდუსტრიალიზაციისათვის, ტეხნიკის დაუფლებისათვის, კოლმეურნეობათა ორგანიზაციული — საბეურნეო განმტკიცებისათვის.

39. ნორჩო პიონერებო, ოქტომბრის ბავშვებო იყავით მზად განაგრძოთ და დაამთავროთ ლენინის დიადი საქმე, მსოფლიო ოქტომბრის საქმე.

40. გაუმარჯოს საკავშირო კომპარტიას (ბ) ძლევამოსილ სოციალისტური რევოლიუციის ბელადს და ორგანიზატორს.

41. მუშებო, კოლმეურნეებო და ყველა მშრომელებო, უფრო შეამჭიდროვეთ რიგები საკავშირო კომპარტიის გარშემო, ბრძოლის გენერალური ხაზისათვის, ბოლშევიკური ტემპებისათვის, სოციალიზმის გამარჯვებისათვის.

42. ძირს სოციალისტური შეტევის დეზორგანიზატორები, მემარჯვენე და „მემარცხენე“ ოპორტუნისტები. გაუმარჯოს ბოლშევიკური რიგების ლენინურ მთლიანობას.

43. ბოლშევიკური პარტიისა და მისი ლენინური ცენტრალური კომიტეტის დროშით წინ ახალ - ახალ გამარჯვებისაკენ. — უფრო მაღლა ავსწიოთ საკ. კ. პ. ოქტომბრის რევოლიუციის ორგანიზატორის—დროშა!

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი.

საკავშირო კომპარტიის (ბ) ცეკას პლენუმის გადაწყვეტილებანი მასებში

მტკიცედ, ბოლშევიკურად გამოვასწოროთ ა.-კ. და ნაციკომპარტიების ხელმძღვანელობათა უხეში შეცდომები

საკავშირო კომპარტიის (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ოქტომბრის პლენუმის გადაწყვეტილებანი „რკინის გზის ტრანსპორტისა“ და „საბჭოთა ვაჭრობის გაშლის და მუშათა მომარაგების გაუმჯობესების“ შესახებ, აგრეთვე საკავშირო კომპარტიის (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 31 ოქტომბრის დადგენილება, რომელიც შეეხება სპეციალურად ამიერ-კავკასიის კომუნისტურ ორგანიზაციების და მიღებულ იქნა „საკავშირო კომპარტიის (ბ) ამიერ-კავკასიის სამხარეო კომიტეტის, აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო, — აუცილებელ საჭიროდ სცნობს:

ჩატარებულ იქნას აღნიშნულ გადაწყვეტილებათა ფართო მასიური დამუშავება ყველა პარტიულ და კომკავშირულ ორგანიზაციებში, მუშების, კოლმეურნეთა, ღარიბ და საშუალო გლეხების მასიურ კრებებზე.

საკ. კ. პ. (ბ) გადაწყვეტილებათა განხილვას და დამუშავებას თან უნდა სდევდეს კონკრეტულ ამოცანების და ღონისძიებათა დასახვა აღნიშნულ გადაწყვეტილებათა გასაბატონებლად საწარმოებში, საამქროებში, საბჭოთა მეურნეობებში, კოლმეურნეობებში, სოფლად, კოოპერაციაში, ტრანსპორტზე და სხვ.

ცენტრალური კომიტეტი ამყარებს დამუშავების შემდეგ წესს:

1) 8 ნოემბრის მოწვეულ იქნას საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის აქტივის საერთო-საქალაქო კრება, რომელზედაც დაისვას მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) პლენუმის შედეგების შესახებ და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებანი საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო.

2. თბილისში 9-10 ნოემბერს ჩატარებულ იქნას კ. პ. (ბ) და ა. ლ. კომკავშირის უჯრედების ბიუროების, მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკების, საბჭოთა მოსამსახურეების, ასევე ქალთა განყოფილებების მუშაკების ფართო აქტივის კრებები, რომლებზედაც დაისვას მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შესახებ. საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო, — აუცილებელ საჭიროდ სცნობს:

ჩატარებულ იქნას აღნიშნულ გადაწყვეტილებათა ფართო მასიური დამუშავება ყველა პარტიულ და კომკავშირულ ორგანიზაციებში, მუშების, კოლმეურნეთა, ღარიბ და საშუალო გლეხების მასიურ კრებებზე.

3. 11-12 ნოემბერს იმავე კრებებზე ჩატარდეს მოხსენებები საკ. კ. პ. (ბ) ოქტომბრის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შესახებ.

წინადადება მიეცეს საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტს უზრუველჰყოს კრებები კვალიფიციური მომხსენებლებით.

4. 9-დან 15 ნოემბრამდე საქართველოს ყველა რაიონებში ჩატარდეს ქალაქის და რაიონის პარტაქტივის კრებები, რომელზებზეც დაისვას მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის შედეგების შესახებ და საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის გადაწყვეტილებანი საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სომხეთის კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მოხსენებათა გამო.

5. წინადადება მიეცეს ცენტრალური კომიტეტის კულტურისა და პროპაგანდის და საორგანიზაციო-საინსტრუქტორო განყოფილებებს დაავალონ პარტაქტივის სხდომათა დღეები თითეული რაიონისათვის და უზრუველჰყონ ისინი მომხსენებლებით.

6. წინადადება მიეცეს საქართველოს კ. პ. (ბ) ყველა საოლქო კომიტეტებს, საქალაქო კომიტეტებს და რაიონულ კომიტეტებს უზრუველჰყონ საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის აღნიშნულ გადაწყვეტილებათა დამუშავება მუშების, კოლმეურნეების და სხვათა მასიურ კრებებზე.

8. წინადადება მიეცეს გაზეთებს: „კომუნისტს“, „ბუშა“-ს „კოლექტივიზაცია“-ს „ახალგაზრდა კომუნისტს“ და ყველა რაიონულ გაზეთებს ჩაატარონ აღნიშნულ გადაწყვეტილებათა ფართო და სისტემატიური განხილვა და პოპულარიზაცია.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი სცნობს, რომ აღნიშნული გადაწყვეტილებათა დამუშავება ბოლშევიკური თვითკრიტიკის საფუძველზე უნდა ჩატარდეს პარტიის გენერალური ხაზის განხორციელების და ცენტრალური კომიტეტის და საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის ლენინური ხელმძღვანელობის გარშემო პარტიული მასის შემდგომი იდეურ - პოლიტი

გვალვის წინააღმდეგ ბრძოლა ზარმოაწყობენს ბრძოლას მოსავლისათვის

ამხ. მოლოტოვის სიტყვა გვალვის წინააღმდეგ ბრძოლის საკავ. კონფერენციაზე

ჩვენი ბეზი გვალვის წინააღმდეგ ბრძოლაში

მოსკოვი, 2 ნოემბერი. ამხანაგებო, ნება მომეცით, პირველ ყოვლისა, მივესალმო კონფერენციას ჩვენი პარტიის ც. კ.-ისა და საბჭოთა კავშირის სახკომსაბჭოს სახელით (ტაში).

ამხ. ა.ა.ჟდანოვისა და მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატის ინიციატივა, რომ ეს კონფერენცია მოეწვიათ, უეჭველია, მეტად დროულად უნდა ჩაითვალოს. დრო ნამდვილად ხელი მოკლედით გვალვასთან ბრძოლის საქმეს. გვალვასთან ბრძოლის საკითხის ბოლშევიკურად დაყენებას ჩვენს ქვეყანაში არ შეიძლება არ მიჰყროს მუშათა კლასისა და გლეხობის ფართო მასების უურადღება. ამ საკითხის მნიშვნელობა შემდეგიდან სჩანს. როდესაც ჩვენ ვლაპარაკობთ გვალვასთან ბრძოლის შესახებ საბჭოთა კავშირში, ეს იმას ნიშნავს, რომ საქმე გვაქვს უდიდეს ტერიტორიასთან რამდენიმე ათეული მილიონი შეჭიდარს რაიონებით საბჭოთა კავშირის სამხრეთ-აღმოსავლეთ მხარესა და უკრაინის სახბრეთ ნაწილში. ეს რაიონები საშუალო მოსავლის დროს გვაძლევენ ჩვენ არა ერთ მილიარდ ფუთ პურს. კარგი მოსავლის დროს ეს რაიონები დამატებით მოგვცემენ რამდენიმე ას მილიონ ფუთ პურს. სამაგიეროდ გვალვიან წლებში ჭკუიანი ჩაკრავს ხელებს რამდენიმე ას მილიონ ფუთ პურს მაშასადამე, არ არის საჭირო იმის მტკიცება, რომ გვალვასთან ბრძოლის საქმეს უდიდესი მნიშვნელობა აქვს არა მარტო სოფლის, არამედ მთელი სახალხო მეურნეობისათვისაც. ჩვენ პირველად არა ვიწყებთ გვალვასთან ბრძოლას საბჭოთა კავშირის სამხრეთ-აღმოსავლეთის რაიონებში. რევოლუციის წლებში არა ერთხელ გვიხდებოდა ჩვენი ქვეყნის მთელ რიგ რაიონებში გვალვის შედეგებთან დაკავშირებული საკითხების გადაჭრა. ეხლა დადგა დრო, დასშეო იქნას ეს საკითხი გვალვასთან ბრძოლის შესახებ როგორც საბჭოთა, ბოლშევიკურად. ამასთან შეიფარგლება არა მხოლოდ იმ ზომებით, რაც ამდენ ხანს გაკეთდა. კიდევ უფრო ნაკლებად გაკეთებული იმისათვის, რომ გაუმჯობესების, არც წარმოების მექანიზაციისა და არც სხვ. შესახებ. საბჭოთა მთავრობა იძულებული შეიქნა გაეუქმებინა ხელშეკრულება. წვადი კონცესიონერი და მის შემდეგ დარჩა მის მიერ ჩამოყვანილი უცხოელთა შტატის „კონცესიონერული აპარატი" საქირო ნივთები, რამოდენიმე პატარა კოტეჯ სახლი,—იმდენ უცხოელებისათვის, გაჩერებული ქარხნები, თითქმის შეჩერებული წარმოება.

ჭიათურის მაღაროების მუშის ნაყოფიერება საშუალოდ უნდა ყოფილიყო 1,41 ტონა, ფაქტიურად კი, სოცშეჯიბრების და დამკვრელობის გაშლის შედეგად გამოვიდა 1,47 ტონა, ე. ი. გეგმით გათვალისწინებულზე 4,3 პროცენტით მეტი. რამდენიმედ ვერ შესრულდა მაღნის გასარეცხი ქარხნების მუშის შრომის ნაყოფიერების გეგმა: საშუალო 3.05 ტონას ნაცვლად ქარხნის მუშის შრომის ნაყოფიერება უდრიდა 2,97 ტონას (ე. ი. 97.40 პროც.).

წარსული წლის მიღწევებში მოამზადეს ნიადაგი ახალი მრეწველობის გამარჯვებისათვის საწარმოო-საფინანსო გეგმების შესრულების ფრონტზე 1931 წელს.

	გეგმა (ტონებში)	შესრულება (ტონებში)	პროც.
პირვ. კვარტ.	128.200	134.215	104,7
მეორე კვარტ.	151.398	145.409	96
მესამე კვარტ.	137.290	152.465	111,1
სულ 3 კვარტ.	416.888	432.090	103,6

ჭიათურელმა მაღაროელებმა გასარეცხი მაღნის ათობების გეგმა 3 კვარტალში გადაჭარბებით შეასრულეს. მოიტანეს ამით იმისა, რომ მეორე კვარტალში მათ გარდეტ-

ეთნიკურ მხარეს. საჭიროა წარსულთან შედარებით ყოველ სხივიე და უფრო მეტად შეუწყონ ხელი სათანადო მუშაობას. თუ ყოველგხრივ არ იქნა დამუშავებული გვალვის საკითხები საბეცნიერო - ფიზიკური დაზვერვის მოსაფიქრებლად, ფიზიკური ნაკლებია გაკეთებული იმისათვის, რომ გაუმჯობესების, არც წარმოების მექანიზაციისა და არც სხვ. შესახებ. საბჭოთა მთავრობა იძულებული შეიქნა გაეუქმებინა ხელშეკრულება. წვადი კონცესიონერი და მის შემდეგ დარჩა მის მიერ ჩამოყვანილ უცხოელთა „კონცესიონერული აპარატი" საჭირო ნივთები, რამოდენიმე პატარა კოტეჯ სახლი,—იმდენ უცხოელებისათვის, გაჩერებული ქარხნები, თითქმის შეჩერებული წარმოება.

ამ მუშაობის შედეგები უნდა წარედგინოს განსახილველად სახკომსაბჭოს, რომელმაც უკვე ახლო მომავალში უნდა მოისმინოს მიწსახკომის სათანადო წინადადებები. ჩემი აზრით ამ შემთხვევაში ისე მესის, რომ გავაშუქო ძირითადი გეზი გვალვასთან ბრძოლის საკითხში. რასაკვირველია, გვალვასთან ბრძოლის საკითხის სერიოზული დაყენება მოითხოვს საქმისადმი ყოველმხრივ და მეცნიერულ მიდგომას, ე. ი., პირველ ყოვლისა, გვალვის მიზეზების გამორკვევას. გვან ნაკლები სიფრთხილე ნიშნავს ბრძოლის სიძნელეთა წინაშე და, როგორც უდიდეს საერთო სახელმწიფოებრივ ამოცანას, მოითხოვს, რათა სათანადო ყურადღება დაეთმოს გვალვის საკითხის სამეცნიერო-ტექნიკურ მხარეს. საჭიროა წარსულთან შედარებით ყოველ სხივიე და უფრო მეტად განსახილველად სახკომსაბჭოს, რომელმაც უკვე ახლო მომავალში უნდა მოისმინოს მიწსახკომის სათანადო წინადადებები. ჩემი აზრით ამ შემთხვევაში ისე მესის, რომ გავაშუქო ძირითადი გეზი გვალვასთან ბრძოლის საკითხში. რასაკვირველია, გვალვასთან ბრძოლის საკითხის სერიოზული დაყენება მოითხოვს საქმისადმი ყოველმხრივ და მეცნიერულ მიდგომას, ე. ი., პირველ ყოვლისა, გვალვის მიზეზების გამორკვევას. გვან ნაკლები სიფრთხილე ნიშნავს ბრძოლის სიძნელეთა წინაშე და, როგორც უდიდეს საერთო სახელმწიფოებრივ ამოცანას, მოითხოვს, რათა სათანადო ყურადღება დაეთმოს გვალვის საკითხის სამეცნიერო-ტექნიკურ მხარეს. საჭიროა წარსულთან შედარებით ყოველ სხივიე და უფრო მეტად განსახილველად სახკომსაბჭოს, რომელმაც უკვე ახლო მომავალში უნდა მოისმინოს მიწსახკომის სათანადო წინადადებები. ჩემი აზრით ამ შემთხვევაში ისე მესის, რომ გავაშუქო ძირითადი გეზი გვალვასთან ბრძოლის საკითხის სერიოზული დაყენება მოითხოვს საქმისადმი ყოველმხრივ და მეცნიერულ მიდგომას, ე. ი., პირველ ყოვლისა, გვალვის მიზეზების გამორკვევას. გვან ნაკლები სიფრთხილე ნიშნავს ბრძოლის სიძნელეთა წინაშე და, როგორც უდიდეს საერთო სახელმწიფოებრივ ამოცანას, მოითხოვს, რათა სათანადო ყურადღება

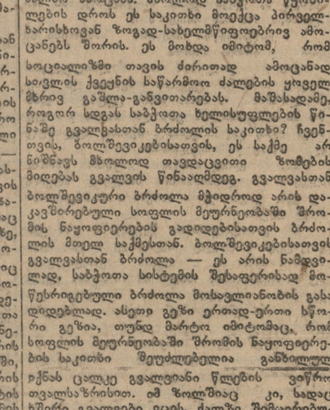

ეთნიკურ მხარეს. საჭიროა წარსულთან შედარებით ყოველ სხივიე და უფრო მეტად

ამის შედეგად და იმის გამო, რომ შეიზღუდა კულაკური ელემენტების ზრდა, იზრდებოდა სახეობათ გლეხობის ხვედრითი წონა, განსაკუთრებით საშუალოთა და ღარიბ მეურნეობათა განსაზღვრული ნაწილის გაღასვლის ხარჯზე. ასეთია ფაქტები, რომელთაც მეტად დიდი მნიშვნელობა აქვთ საბჭოთა ხელისუფლების პირველი ათი წლის შედეგების თვალსაზრისით. ეხლა ძნელი არაა ამ ფაქტების დადასტურება და ილიარება. მაგრამ რამდენიმე წლის წინად, ამ ფაქტების ცნობა არც თუ ისე ადვილი იყო ჩვენი პარტიის ერთი ნაწილისათვისაც კი. ტროცკისტებმა მათი მენშევიკური განაზღვრებით ჩვენ პარტიაში ერთ-ერთ ულტრა-მემარჯვენე ოპორტუნისტულ ჯგუფად ჩამოაყალიბეს. ისინი შეიპყრო პანიკამ ამ გარდაუვალ ფაქტების წინაშე და ამ გარდაუვალ ფაქტების გამლილი კლასობრივი ბრძოლის სიძნელეთა წინაშე და, როგორც უდიდეს საერთო სახელმწიფოებრივ ამოცანას, მოითხოვს, რათა სათანადო ყურადღება დაეთმოს გვალვის საკითხის სამეცნიერო-ტექნიკურ მხარეს. საჭიროა წარსულთან შედარებით ყოველ სხივიე და უფრო მეტად განსახილველად სახკომსაბჭოს, რომელმაც უკვე ახლო მომავალში უნდა მოისმინოს მიწსახკომის სათანადო წინადადებები. ჩემი აზრით ამ შემთხვევაში ისე მესის, რომ გავაშუქო ძირითადი გეზი გვალვასთან ბრძოლის საკითხში. რასაკვირველია, გვალვასთან ბრძოლის საკითხის სერიოზული დაყენება მოითხოვს საქმისადმი ყოველმხრივ და მეცნიერულ მიდგომას, ე. ი., პირველ ყოვლისა, გვალვის მიზეზების გამორკვევას. გვან ნაკლები სიფრთხილე ნიშნავს ბრძოლის სიძნელეთა წინაშე და, როგორც უდიდეს საერთო სახელმწიფოებრივ ამოცანას, მოითხოვს, რათა სათანადო ყურადღება დაეთმოს გვალვის საკითხის სამეცნიერო-ტექნიკურ მხარეს. საჭიროა წარსულთან შედარებით ყოველ სხივიე და უფრო მეტად განსახილველად სახკომსაბჭოს, რომელმაც უკვე ახლო მომავალში უნდა მოისმინოს მიწსახკომის სათანადო წინადებები. ჩემი აზრით ამ შემთხვევაში ისე მესის, რომ გავაშუქო ძირითადი გეზი გვალვასთან ბრძოლის საკითხში. რასაკვირველია, გვალვასთან ბრძოლის საკითხის სერიოზული დაყენება მოითხოვს საქმისადმი ყოველმხრივ და მეცნიერულ მიდგომას, ე. ი., პირველ ყოვლისა, გვალვის მიზეზების გამორკვევას. გვან ნაკლები სიფრთხილე ნიშნავს ბრძოლის სიძნელეთა წინაშე და, როგორც უდიდეს საერთო სახელმწიფოებრივ ამოცანას, მოითხოვს, რათა სათანადო ყურადღება დაეთმოს გვალვის საკითხის სამეცნიერო-ტექნიკურ მხარეს. საჭიროა წარსულთან შედარებით ყოველ სხივიე და უფრო მეტად განსახილველად სახკომსაბჭოს, რომელმაც უკვე ახლო მომავალში უნდა მოისმინოს მიწსახკომის სათანადო წინადადებები. ჩემი აზრით ამ შემთხვევაში ისე მესის, რომ გავაშუქო ძირითადი გეზი გვალვასთან ბრძოლის საკითხში. რასაკვირველია, გვალვასთან ბრძოლის საკითხის სერიოზული დაყენება მოითხოვს საქმისადმი ყოველმხრივ და მეცნიერულ მიდგომას, ე. ი., პირველ ყოვლისა, გვალვის მიზეზების გამორკვევას. გვან ნაკლები სიფრთხილე ნიშნავს ბრძოლის სიძნელეთა წინაშე და, როგორც უდიდეს საერთო სახელმწიფოებრივ ამოცანას, მოითხოვს, რათა სათანადო ყურადღება დაეთმოს გვალვის საკითხის სამეცნიერო-ტექნიკურ მხარეს. საჭიროა წარსულთან შედარებით ყოველ სხივიე და უფრო მეტად განსახილველად სახკომსაბჭოს, რომელმაც უკვე ახლო მომავალში უნდა მოისმინოს მიწსახკომის სათანადო წინადადებები. ჩემი აზრით ამ შემთხვევაში ისე მესის, რომ გავაშუქო ძირითადი გეზი გვალვასთან ბრძოლის საკითხში. რასაკვირველია, გვალვასთან ბრძოლის საკითხის სერიოზული დაყენება მოითხოვს საქმისადმი ყოველმხრივ და მეცნიერულ მიდგომას, ე. ი., პირველ ყოვლისა, გვალვის მიზეზების გამორკვევას. გვან ნაკლები სიფრთხილე ნიშნავს ბრძოლის სიძნელეთა წინაშე და, როგორც უდიდეს საერთო სახელმწიფოებრივ ამოცანას, მოითხოვს, რათა სათანადო ყურადღება დაეთმოს გვალვის საკითხის სამეცნიერო-ტექნიკურ მხარეს.

სოფლის მეურნეობის აღორძინების წინასწარი პირობები

რევოლიუციის წლებში ჩვენმა სოფლის მეურნეობამ უდიდესი გზა განვლო. რამდენადაც მიხვეულ - მოხვეულიც არ უნდა იყოს ეს გზა, ფაქტები მოწმობენ, ჩვენი სოფლის მეურნეობის ზრდაზე. მიუხედავად ამისა, რომ ჩვენში ჯერ კიდევ არ მომხდარა საბჭოთა მეურნეობის ცალკე დარგების განმტკიცება და გაზრდა ისე, როგორც ეს საჭირო არის, მიუხედავად ამისა, რომ ჩვენი ქვეყნის ცალკე რაიონებში ჯერ კიდევ არ არის აღმოფხვრილი დაქვეითების ფაქტები, —საბჭოთა კავშირის სოფლის მეურნეობის განვითარების ძირითადი გზა მტკიცედ მიიმართება ზრდისაკენ, რადგან ჩვენი სოფლის მდგომარეობა წლითიწლობით უკეთესობისაკენ იცვლება. ეს პირობა —მიწის ნაციონალიზაცია და მემამულეების განდევნა. მიწის ნაციონალიზაციამ, რაც მეტად ღრმად არის დაკვირვებული მილიონებრივ გლეხობის გამლილ კლასობრივ ბრძოლის სიძნელეთა წინაშე და, როგორც უდიდეს საერთო სახელმწიფოებრივ ამოცანას, მოითხოვს, რათა სათანადო ყურადღება დაეთმოს გვალვის საკითხის სამეცნიერო-ტექნიკურ მხარეს. საჭიროა წარსულთან შედარებით ყოველ სხივიე და უფრო მეტად განსახილველად სახკომსაბჭოს, რომელმაც უკვე ახლო მომავალში უნდა მოისმინოს მიწსახკომის სათანადო წინადადებები. ჩემი აზრით ამ შემთხვევაში ისე მესის, რომ გავაშუქო ძირითადი გეზი გვალვასთან ბრძოლის საკითხში. რასაკვირველია, გვალვასთან ბრძოლის საკითხის სერიოზული დაყენება მოითხოვს საქმისადმი ყოველმხრივ და მეცნიერულ მიდგომას, ე. ი., პირველ ყოვლისა, გვალვის მიზეზების გამორკვევას. გვან ნაკლები სიფრთხილე ნიშნავს

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ
ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

ՀՀՍՀ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀ Ա. Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

ՀՀՍՀ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ԱՆԴԱՄ Ա. Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

ՀՀՍՀ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՊ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

ՀՀ ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՎԱՃԱՌՔԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏԵՂԵԿԱՏՎԱԿԱՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԸ

ՀՀ արդարադատության նախարարության և Վճռաբեկ դատարանի կողմից ներկայացված թեկնածուների ցուցակների հիման վրա՝ ՀՀ նախագահի կողմից Վճռաբեկ դատարանի նախագահի պաշտոնում նշանակման համար

Հանրապետական կուսակցություն՝ 1 թեկնածու

1. **Գագիկ Հարությունի Ջհանգիրյան**, ծնվել է 1962 թ. հունվարի 1-ին Երևան քաղաքում, հայ, ՀՀ քաղաքացի, ավարտել է Երևանի պետական համալսարանի իրավագիտության ֆակուլտետը (1983 թ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի պետության և իրավունքի ինստիտուտի ասպիրանտուրան (1986 թ.), իրավագիտության թեկնածու (1987 թ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի պետության և իրավունքի ինստիտուտի ավագ գիտաշխատող (1987–1990 թթ.), Երևանի պետական համալսարանի դասախոսական աշխատանքի ավագ դասախոս (1990–1991 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի պետության և իրավունքի ինստիտուտի ավագ գիտաշխատող (1991–1992 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի պետության և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (1992–1994 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (1994–1996 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (1996–1998 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (1998–2000 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2000–2001 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2001–2002 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2002–2003 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2003–2004 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2004–2005 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2005–2006 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2006–2007 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2007–2008 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2008–2009 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2009–2010 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2010–2011 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2011–2012 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2012–2013 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2013–2014 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2014–2015 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2015–2016 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2016–2017 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2017–2018 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2018–2019 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2019–2020 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2020–2021 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2021–2022 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2022–2023 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2023–2024 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2024–2025 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2025–2026 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2026–2027 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2027–2028 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2028–2029 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2029–2030 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2030–2031 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2031–2032 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2032–2033 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2033–2034 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2034–2035 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2035–2036 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2036–2037 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2037–2038 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2038–2039 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2039–2040 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2040–2041 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2041–2042 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2042–2043 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2043–2044 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2044–2045 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2045–2046 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2046–2047 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2047–2048 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2048–2049 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2049–2050 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2050–2051 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2051–2052 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2052–2053 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2053–2054 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2054–2055 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2055–2056 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2056–2057 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2057–2058 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2058–2059 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2059–2060 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2060–2061 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2061–2062 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2062–2063 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2063–2064 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2064–2065 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2065–2066 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2066–2067 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2067–2068 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2068–2069 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2069–2070 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2070–2071 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2071–2072 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2072–2073 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2073–2074 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2074–2075 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2075–2076 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2076–2077 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2077–2078 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2078–2079 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2079–2080 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2080–2081 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2081–2082 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2082–2083 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2083–2084 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2084–2085 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2085–2086 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2086–2087 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2087–2088 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2088–2089 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2089–2090 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2090–2091 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2091–2092 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2092–2093 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2093–2094 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2094–2095 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2095–2096 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2096–2097 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2097–2098 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2098–2099 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2099–2100 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2100–2101 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2101–2102 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2102–2103 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2103–2104 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2104–2105 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2105–2106 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2106–2107 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2107–2108 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2108–2109 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2109–2110 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2110–2111 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2111–2112 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2112–2113 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2113–2114 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2114–2115 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2115–2116 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2116–2117 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2117–2118 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2118–2119 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2119–2120 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2120–2121 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2121–2122 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2122–2123 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2123–2124 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2124–2125 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2125–2126 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2126–2127 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2127–2128 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2128–2129 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2129–2130 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2130–2131 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2131–2132 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2132–2133 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2133–2134 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2134–2135 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2135–2136 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2136–2137 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2137–2138 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2138–2139 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2139–2140 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2140–2141 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2141–2142 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2142–2143 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2143–2144 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2144–2145 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2145–2146 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2146–2147 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2147–2148 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2148–2149 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2149–2150 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2150–2151 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2151–2152 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2152–2153 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2153–2154 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2154–2155 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2155–2156 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2156–2157 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2157–2158 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2158–2159 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2159–2160 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2160–2161 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2161–2162 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2162–2163 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2163–2164 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2164–2165 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2165–2166 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2166–2167 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2167–2168 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2168–2169 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2169–2170 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2170–2171 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2171–2172 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2172–2173 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2173–2174 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2174–2175 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2175–2176 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2176–2177 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2177–2178 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2178–2179 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2179–2180 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2180–2181 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2181–2182 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2182–2183 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2183–2184 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2184–2185 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2185–2186 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2186–2187 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի տնօրեն (2187–2188 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտի գիտական խորհրդի նախագահ (2188–2189 թթ.), ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի փիլիսոփայության, սոց